

УДК 658.167

ДІАГНОСТИКА ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ КОЕФІЦІЄНТНОГО АНАЛІЗУ: УПРАВЛІНСЬКІ РІШЕННЯ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

Надія Синькевич

Тернопільський національний технічний
університет імені Івана Пулюя,
Тернопіль, Україна
ORCID: 0000-0001-6072-4236

Ангеліна Рубченко

Тернопільський національний технічний
університет імені Івана Пулюя,
Тернопіль, Україна
ORCID: 0009-0001-2635-8110

Резюме. Здійснено всебічне дослідження теоретичних, методичних і практичних аспектів діагностики фінансової стійкості підприємства на основі системи фінансових коефіцієнтів. Розкрито сутність поняття фінансової стійкості як комплексної характеристики, що відображає здатність підприємства підтримувати збалансованість між джерелами фінансування, забезпечувати безперервність операційної діяльності та виконувати свої зобов'язання. Доведено, що саме фінансова стійкість формує основу конкурентоспроможності, адже забезпечує гнучкість у прийнятті стратегічних рішень, стійкість до ризиків. Проаналізовано наукові підходи до трактування фінансової стійкості у працях провідних економістів. Визначено, що більшість дослідників розглядає фінансову стійкість як стан фінансових ресурсів, що гарантує стабільність функціонування. Саме тому важливого значення набуває коефіцієнтний аналіз, який дає змогу не лише оцінити поточний рівень стійкості, а й розробити конкретні управлінські рішення для її зміцнення. Представлено систему ключових показників, що формують аналітичну основу фінансової діагностики, включаючи коефіцієнт автономії, коефіцієнт фінансового важеля, коефіцієнт маневреності власного капіталу та коефіцієнт фінансової стабільності. Визначено їхній економічний зміст і взаємозв'язок. Встановлено тісний зв'язок між рівнем фінансової стійкості та конкурентоспроможністю підприємства. Підприємства з високими показниками мають більшу гнучкість у ціноутворенні, доступ до вигідних джерел фінансування та можливість реалізації інноваційних проєктів, тоді як низький рівень маневреності створює додаткові ризики. Оптимізація структури капіталу, підвищення частки власних оборотних коштів та прискорення оборотності активів є базовими інструментами для зміцнення фінансового стану. Зроблено висновок, що фінансова стійкість є інтегральним показником ефективності управління, а запропонований підхід забезпечує комплексність дослідження, дає змогу не лише визначати поточний стан підприємства, але й формувати ефективну фінансову стратегію, спрямовану на стабільність, розвиток і підвищення конкурентоспроможності у довготривалій перспективі.

Ключові слова: фінансова стійкість, коефіцієнтний аналіз, фінансовий менеджмент, управлінські рішення, конкурентоспроможність, підприємство, фінансова безпека, маневреність власного капіталу, оптимізація структури капіталу.

https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2025.06.144

Отримано 03.11.2025

UDC 658.167

DIAGNOSTICS OF THE FINANCIAL STABILITY OF AN ENTERPRISE BASED ON RATIO ANALYSIS: MANAGEMENT DECISIONS TO ENSURE COMPETITIVENESS

Nadiya Sinkevych

Ternopil Ivan Puluj National Technical
University, Ternopil, Ukraine

Angelina Rubchenko

Ternopil Ivan Puluj National Technical
University, Ternopil, Ukraine

Summary. The article provides a comprehensive study of theoretical, methodical, and practical aspects of diagnosing the financial stability of an enterprise based on a system of financial coefficients. The essence of the

concept of financial stability as a comprehensive characteristic reflecting the ability of the enterprise to maintain balance between sources of financing, ensure continuity of operational activities, and fulfill its obligations is revealed. It has been proven that financial stability forms the basis of competitiveness, because it provides flexibility in making strategic decisions, resistance to risks. Scientific approaches to the interpretation of financial stability in the works of leading economists are analyzed. It was determined that most researchers consider financial stability as a state of financial resources that guarantees the stability of functioning. That is why coefficient analysis is of great importance, which makes it possible not only to assess the current level of stability, but also to develop specific management solutions for its strengthening. The article presents a system of key indicators that form the analytical basis of financial diagnostics, including the autonomy coefficient, the financial leverage coefficient, the equity maneuverability coefficient, and the financial stability coefficient. Their economic content and interrelationship are defined. A close relationship has been established between the level of financial sustainability and the competitiveness of the enterprise. Enterprises with high indicators have greater flexibility in pricing, access to profitable sources of financing, and the possibility of implementing innovative projects, while a low level of maneuverability creates additional risks. Optimizing the capital structure, increasing the share of own working capital, and accelerating the turnover of assets are basic tools for strengthening the financial situation. It was concluded that financial stability is an integral indicator of management efficiency, and the proposed approach ensures the comprehensiveness of the research, making it possible not only to determine the current state of the enterprise but also to form an effective financial strategy aimed at stability, development, and increasing competitiveness in the long term.

Key words: *financial stability, ratio analysis, financial management, management decisions, competitiveness, enterprise, financial security, equity maneuverability, capital structure optimization.*

https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2025.06.144

Received 03.11.2025

Постановка проблеми. В умовах динамічного та висококонкурентного ринкового середовища, забезпечення фінансової стійкості є критично важливою передумовою виживання та конкурентоспроможності будь-якого підприємства. Нестабільність економічного розвитку, коливання попиту, зростання вартості фінансових ресурсів та посилення глобальної конкуренції вимагають від суб'єктів господарювання постійного та глибокого моніторингу їхнього фінансового стану. Несвоєчасна діагностика погіршення фінансової стійкості, зокрема незбалансована структура капіталу, надмірна залежність від позикових коштів або низька маневреність власного капіталу призводить до зростання фінансових ризиків, загрози втрати платоспроможності та, як наслідок, до банкрутства. Таким чином, існує об'єктивна потреба в удосконаленні та систематизації методичного інструментарію оцінювання фінансової стійкості, який би дозволяв не лише констатувати поточний стан, але й розробляти ефективні управлінські рішення для її зміцнення та забезпечення довготривалої конкурентоспроможності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика діагностики фінансової стійкості підприємства традиційно перебуває у фокусі уваги вітчизняних та зарубіжних науковців. Теоретичні засади фінансового аналізу, зокрема коефіцієнтного методу, висвітлено в працях таких класиків і сучасних дослідників, як, наприклад, І. Бланк, О. Терещенко, М. Білик, А. Поддєрьогін, Дж. Ван Хорн, Ю. Брігхем та ін.. Їхні роботи заклали основи для розрахунку та інтерпретації ключових показників, таких, як коефіцієнти автономії (фінансової незалежності), фінансового левєриджу та покриття. Водночас, останні дослідження Загороднього А. Г., Вознюка Г. Л., Кузьміна О. Є, Крупки Я. Д. та інших зосереджуються на вдосконаленні інтегральних моделей оцінювання фінансової стійкості, застосуванні скорингових моделей для прогнозування банкрутства та адаптації традиційного коефіцієнтного аналізу до галузевих особливостей і міжнародних стандартів звітності (IFRS/GAAP). Попри значний внесок, недостатньо уваги приділено безпосередньому зв'язку між результатами деталізованого коефіцієнтного аналізу (особливо коефіцієнтів маневреності та фінансової стабільності) та розробленням конкретних управлінських рішень, спрямованих на підвищення конкурентоспроможності в умовах економічної турбулентності. Це формує прогалину,

яку необхідно заповнити для переходу від констатації стану до активного фінансового управління.

Мета дослідження є поглиблення теоретико-методичних засад діагностики фінансової стійкості підприємства на основі системи ключових фінансових коефіцієнтів та розроблення практичних рекомендацій щодо прийняття обґрунтованих управлінських рішень, спрямованих на оптимізацію структури капіталу, мінімізацію фінансових ризиків і, як наслідок, забезпечення довготривалої конкурентоспроможності підприємства.

Постановка завдання. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі завдання: систематизувати та уточнити сутність і роль фінансової стійкості та конкурентоспроможності підприємства в сучасних умовах; дослідити та обґрунтувати систему ключових фінансових коефіцієнтів (автономії, фінансового важеля, маневреності власного капіталу, фінансової стабільності) як інструментарій діагностики фінансової стійкості; здійснити практичну діагностику фінансової стійкості підприємства (на прикладі) із використанням коефіцієнтного аналізу та оцінити ступінь фінансової незалежності та ризиковості; визначити критичні зони та чинники, що негативно впливають на фінансову стійкість, на основі динаміки та нормативних значень коефіцієнтів; розробити конкретні управлінські рішення та заходи для оптимізації структури капіталу та підвищення маневреності власного капіталу, які забезпечать зміцнення фінансової стійкості та зростання конкурентоспроможності.

Виклад основного матеріалу. Фінансова стійкість – це такий стан фінансових ресурсів підприємства, за якого воно здатне вільно маневрувати грошовими коштами, забезпечуючи безперервний процес виробництва й реалізації продукції (послуг), своєчасно виконувати зобов'язання перед усіма контрагентами та інвесторами, зберігаючи при цьому достатній рівень власного капіталу та фінансової незалежності. Конкурентоспроможність – це здатність підприємства пропонувати товари (послуги) вищої якості та/або за нижчою ціною порівняно з конкурентами. Через це фінансова стійкість виступає як основа конкурентоспроможності й характеризується такими чинниками:

1. Доступ до інвестицій: стійке підприємство має кращу кредитну історію та нижчу вартість запозичень.
2. Гнучкість у ціноутворенні: наявність достатніх власних обігових коштів дозволяє пропонувати вигідніші умови.
3. Можливість інновацій: фінансова незалежність дає змогу інвестувати у НДДКР і модернізацію.

Для повноцінної діагностики фінансової стійкості необхідно визначити, до якого з чотирьох основних типів (або зон) належить підприємство. Ця класифікація ґрунтується на оцінюванні того, наскільки надійно забезпечені запаси та витрати компанії різними джерелами фінансування – від найбільш стабільних до тимчасових. Кожен тип має власну управлінську характеристику, що вказує на необхідність певних коригувальних дій. Перший, і найбільш рідкісний стан – це абсолютна фінансова стійкість. Її ознакою є те, що всі запаси повністю покриваються виключно власним оборотним капіталом. Це забезпечує найвищу фінансову незалежність та ліквідність. Однак, з погляду фінансового менеджменту, цей стан може бути надмірно консервативним, оскільки підприємство не використовує позиковий капітал для підвищення рентабельності, що може свідчити про неефективне використання власного потенціалу. Другий, і найбільш бажаний стан – це нормальна (стійка) фінансова стійкість. У цьому випадку запаси забезпечуються власним оборотним капіталом разом із довготерміновими позиками. Тобто, основні, стійкі потреби фінансуються стабільними джерелами. Компанія підтримує оптимальний баланс, використовуючи позиковий капітал як інструмент розвитку, але при цьому зберігає довготривалу

платоспроможність та високу кредитоспроможність. Третій стан – нестійкий фінансовий стан – є сигналом тривоги. Він виникає, коли підприємство змушене залучати короткотермінові кредити та позики для покриття частини своїх постійних потреб (запасів). Нестійкість означає, що порушено фінансову рівновагу і зростає ризик втрати платоспроможності в найближчому майбутньому. Такий стан вимагає негайних управлінських рішень, спрямованих на оптимізацію структури капіталу, прискорення оборотності коштів і мінімізацію залежності від короткотермінового фінансування. Найкритичнішим є четвертий стан – кризовий фінансовий стан. Його суть полягає в тому, що підприємство не може покрити свої запаси та витрати навіть за рахунок усіх наявних основних джерел фінансування (власних, довготермінових і короткотермінових). Це свідчить про глибоку фінансову неспроможність, наявність значної відтермінованої заборгованості й пряму загрозу банкрутства. Для виходу з кризи необхідна повномасштабна антикризова програма, реструктуризація або пошук термінової зовнішньої фінансової допомоги. Таким чином, класифікація фінансової стійкості є ключовим етапом діагностики, оскільки вона прямо визначає ступінь фінансової безпеки компанії та формує перелік необхідних управлінських заходів.

Методика діагностики фінансової стійкості на основі коефіцієнтного аналізу. Діагностика проводиться шляхом розрахунку, динамічного аналізу та порівняння фактичних значень фінансових коефіцієнтів з нормативними (рекомендованими) значеннями або середньогалузевими показниками. Якщо говорити про ключові коефіцієнти фінансової стійкості, то можемо їх розглянути детально в таблиці (табл. 1).

Таблиця 1. Основні коефіцієнти фінансової стійкості підприємства

Назва коефіцієнта	Формула розрахунку	Рекомендоване значення (min)	Економічний зміст
1. Коефіцієнт автономії (фінансової незалежності)	$K_a = \frac{\text{Власний капітал}}{\text{Валюта балансу}}$	0,5	Частка активів, що фінансується власними коштами. Показує ступінь фінансової незалежності
2. Коефіцієнт фінансового важеля (левериджу)	$K_b = \frac{\text{Позиковий капітал}}{\text{Власний капітал}}$	1,0–1,5	Співвідношення позикових і власних коштів. Оцінює фінансовий ризик
3. Коефіцієнт маневреності власного капіталу	$K_m = \frac{\text{Власні оборотні кошти}}{\text{Власний капітал}}$	0,2–0,5	Частка власного капіталу, що використовується для фінансування поточної діяльності (оборотних активів)
4. Коефіцієнт фінансової стабільності (стійкості)	$K_{st} = \frac{\text{Власний капітал} + \text{Довготривалі зобов'язання}}{\text{Валюта балансу}}$	0,7–0,8	Частка активів, що фінансується постійним (стійким) капіталом. Оцінює довготривалу стійкість

Розроблено авторами за джерелами [2; 5;8].

Якщо казати про етапи діагностики, то вони є дуже важливі для фінансової стійкості:

1. Збір інформації: використання фінансової звітності (Баланс, Звіт про фінансові результати).
2. Розрахунок коефіцієнтів: обчислення показників за кілька звітних періодів.
3. Порівняльний аналіз: зіставлення фактичних значень із нормативами та динамікою попередніх періодів.
4. Визначення типів фінансової стійкості: виявлення абсолютної, нормальної, нестійкої або кризової стійкості.
5. Формування висновків про ступінь фінансового ризику.

Також не менш важливими є управлінські рішення для забезпечення фінансової стійкості та конкурентоспроможності, адже результати коефіцієнтного аналізу слугують базою для прийняття стратегічних і тактичних рішень, які мають безпосередній вплив на конкурентоспроможність. Існує ще поняття управлінські рішення при недостатній автономії ($K_a < 0,5$). Недостатня автономія свідчить про надмірну залежність від позикового капіталу та високий фінансовий ризик. Розглянемо два напрямки рішення цього поняття (табл. 2).

Таблиця 2. Управлінські рішення при недостатній автономії ($K_a < 0,5$)

Напрямок рішення	Мета	Вплив на конкурентоспроможність
Залучення власного капіталу	Збільшення статутного капіталу, нерозподіленого прибутку (через підвищення рентабельності)	Підвищення довіри інвесторів, зниження вартості обслуговування боргу
Оптимізація структури активів	Продаж надлишкового, неефективного або непрофільного майна	Звільнення коштів для поточної діяльності

Розроблено авторами за джерелами [7; 8].

Можливі навіть управлінські рішення при низькій маневреності ($K_m < 0,2$). Низька маневреність означає, що власний капітал «заблокований» у необоротних активах, що ускладнює фінансування поточної діяльності. І тут у нас також існує два напрямки вирішення (табл. 3).

Таблиця 3. Вирішення при низькій маневреності власного капіталу ($K_m < 0,2$)

Напрямок рішення	Мета	Вплив на конкурентоспроможність
Збільшення власних оборотних коштів (ВОК)	Переведення довготривалих пасивів у ВОК, ефективне використання прибутку	Підвищення платоспроможності та гнучкості, можливість швидкого реагування на ринок
Прискорення оборотності	Скорочення запасів і дебіторської заборгованості, прискорення циклу «гроші-товар-гроші»	Зниження потреби у зовнішньому фінансуванні оборотних активів

Розроблено авторами за джерелом [3].

Розглянемо останнє важливе поняття – це рішення для мінімізації фінансового важеля ($K_v > 1,5$). Адже, високий фінансовий важіль свідчить про критичний рівень боргового навантаження. Щоб зменшити фінансовий важіль потрібно розглянути та проаналізувати ці важливі три поняття:

1. Реструктуризація боргу: переведення короткотермінових зобов'язань у довготермінові для зниження ризику ліквідності.

2. Контроль за «ціною» боргу: перегляд кредитних угод, пошук джерел із нижчою відсотковою ставкою.

3. Обмеження нових запозичень: призупинення проектів, що вимагають значного зовнішнього фінансування, доки рівень автономії не відновиться.

Фінансова стійкість підприємства є не статичною, а динамічною категорією, яка постійно перебуває під впливом зовнішніх факторів. Тому оцінювання стійкості має враховувати не лише внутрішні коефіцієнти, а й специфіку галузевих особливостей та макроекономічного середовища. По-перше, галузеві особливості диктують нормативи стійкості. Наприклад, капіталомісткі галузі (важка промисловість) зазвичай мають вищу частку довготривалих позикових коштів, що є для них нормою, оскільки вони мають значні стабільні активи як заставу. Натомість, для підприємств торгівлі та послуг

критично важлива висока оборотність та ліквідність, тому вони прагнуть мати меншу частку боргу і більшу подушку власного оборотного капіталу. По-друге, значний вплив має макроекономічне середовище. Рішення Національного банку щодо облікової ставки прямо впливають на вартість позикового капіталу. Зростання ставки робить кредити дорожчими, змушуючи компанії обмежувати фінансовий важіль. Інфляція хоча й знецінює борги в реальному вираженні, але водночас вимагає постійної індексації капіталу та зростання потреби в оборотному капіталі для покриття дорожчих запасів. Валютні коливання створюють ризики для підприємств-імпортерів та експортерів, де фінансова стійкість залежить від здатності управляти валютними зобов'язаннями та доходами.

Особливого значення набуває фінансова стійкість в умовах війни та високої невизначеності, як це спостерігається в Україні. У цей період пріоритети управління кардинально змінюються. Пріоритет ліквідності: усі управлінські зусилля спрямовуються на забезпечення абсолютної платоспроможності та збереження максимальної «подушки безпеки» грошових коштів. Компанії переходять від фокусу на ефективності до фокусу на виживанні, мінімізуючи ризики касових розривів. Державна підтримка як чинник стійкості: державні програми, такі, як пільгове кредитування («5–7–9%») та гранти, набувають критичного значення. Для багатьох підприємств вони стають єдиним доступним і стабільним джерелом фінансування, виступаючи зовнішнім фактором, що компенсує дефіцит власного оборотного капіталу. Антикризове сценарне планування: керівництво постійно розробляє та оновлює кілька фінансових сценаріїв (від оптимістичного до песимістичного), які передбачають різні рівні доходу, втрати активів та обсяги руйнувань логістики. Це вимагає надзвичайної гнучкості та готовності до швидкої консервації частини бізнесу або релокації. Управління ризиками активів: унікальною проблемою є фізичні ризики втрати активів (руйнування, окупація). Фінансова стійкість залежить від здатності компанії швидко переносити виробничі потужності, диверсифікувати постачальників і мінімізувати інвестиції в нерухомі активи на небезпечних територіях.

Таким чином, у воєнний час фінансова стійкість є не лише показником фінансового здоров'я, а й критерієм життєздатності компанії та її здатності адаптуватися до екстремальних макроекономічних та безпекових викликів.

Висновки. Систематичний коефіцієнтний аналіз є незамінним інструментом для діагностики фінансової стійкості підприємства, забезпечуючи керівництво об'єктивною інформацією про його фінансову незалежність, ризикованість і здатність маневрувати ресурсами. Встановлено, що ключові коефіцієнти (автономії, фінансового важеля, маневреності та стабільності) дозволяють точно ідентифікувати ступінь стійкості та її слабкі місця. Доведено, що своєчасне прийняття управлінських рішень, заснованих на результатах цього аналізу (зокрема, оптимізація структури капіталу, збільшення власних оборотних коштів), безпосередньо призводить до зміцнення фінансового здоров'я. Забезпечення фінансової стійкості шляхом збалансованого співвідношення власних і позикових коштів є фундаментальною передумовою для зростання конкурентоспроможності на ринку, оскільки дозволяє інвестувати, бути гнучким і знижувати фінансові ризики. Таким чином, діагностика фінансової стійкості є не просто елементом фінансового аналізу, а й активним інструментом стратегічного управління для забезпечення довготривалого успіху підприємства.

Conclusions. Systematic ratio analysis is an indispensable tool for diagnosing an enterprise's financial sustainability (or financial stability), providing management with objective information regarding its financial independence, risk profile, and ability to maneuver resources. It has been established that key ratios (autonomy, leverage, maneuverability, and stability) allow for the precise identification of the degree of sustainability and its weak points.

It is proven that the timely adoption of management decisions based on the results of this analysis (specifically, capital structure optimization, increase of working capital) directly leads to the strengthening of financial health. Ensuring financial sustainability through a balanced ratio of equity and debt is a fundamental prerequisite for enhancing market competitiveness, as it allows for investment, flexibility, and the mitigation of financial risks. Thus, the diagnosis of financial sustainability is not merely an accounting exercise but an active instrument of strategic management for ensuring the long-term success of the enterprise.

Список використаних джерел

1. Герасименко О. А., Коваль Н. В., Слободянюк О. В. Фінансовий аналіз : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2020. 456 с.
2. Дропа Я. Б. Фінансовий аналіз : навч. посібник. Львів : Львівський нац. ун-т ім. І. Франка, 2023. 238 с. ISBN 978-617-10-0823-6. URL: <https://econom.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2016/09/Dropa-Navchalnyu-posibnyk-2024.pdf> (дата звернення: 24.10.2025).
3. Загородній А. Г., Вознюк Г. Л., Кузьмін О. Є. Фінансовий менеджмент : навч. посіб. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2021. 416 с.
4. Лучко М. Р., Жукевич С. М., Фаріон А. І. Фінансовий аналіз : навч. посібник. Тернопіль: ТНЕУ, 2016. 302 с. URL: <https://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/19240/1/Fin%20analiz%20Verstka.pdf> (дата звернення: 26.10.2025).
5. Томчук О. Ф., Мулик Т. О. Фінансовий аналіз : навч. посібник. Вінниця : ВНАУ, 2016. 300 с. URL: <https://socrates.vsau.org/b04213/html/cards/getfile.php/21684.pdf> (дата звернення: 27.10.2025).
6. Крупка Я. Д., Погріщук Б. В., Копитко М. І. Фінанси підприємств : підручник. Київ : Алерта, 2019. 386 с.
7. Рябих С. В. Діагностика фінансової стійкості підприємств в умовах трансформаційних змін економіки. *Економічний часопис Волинського національного університету імені Лесі Українки*. 2022. № 1 (29). С. 136–143. URL: <https://e.ej.vnu.edu.ua/index.php/ej/article/view/1054> (дата звернення: 27.10.2025).
8. Фінансовий аналіз. Опорний конспект лекцій для здобувачів першого (бакалаврського) рівня за освітньо-професійною програмою «Діджитал-облік і консалтинг» спеціальності 071 «Облік і оподаткування» усіх форм навчання / укладач к.е.н., доцент Синькевич Н.І. Тернопіль : ТНТУ, 2025. 76 С.

References

1. Gherasymenko O. A., Kovalj N. V., Slobodjanjuk O. V. (2020) Finansovyj analiz [Financial analysis]: navch. posib. Kyjiv: Centr uchbovoji literatury, 456 p.
2. Dropa Ja. B. (2023) Finansovyj analiz [Financial analysis]: navch. posibnyk. Ljviv: Ljvivs'kyj nac. un-t im. I. Franka. 238 p. ISBN 978-617-10-0823-6. Available at: <https://econom.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2016/09/Dropa-Navchalnyu-posibnyk-2024.pdf> (accessed: 24 October 2025).
3. Zaghorodnij A. Gh., Voznjuk Gh. L., Kuzjmin O. Je. (2021) Finansovyj menedzhment [Financial management]: navch. posib. Ljviv: Vydavnyctvo Ljvivs'koji politekhniki, 416 p.
4. Luchko M. R., Zhukeyvych S. M., Farion A. I. (2016). Finansovyj analiz [Financial analysis]: navch. posibnyk. Ternopilj: TNEU. 302 P. Available at: <https://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/19240/1/Fin%20analiz%20Verstka.pdf> (accessed: 26 October 2025).
5. Tomchuk O. F., Mulyk T. O. (2016). Finansovyj analiz [Financial analysis]: navch. posibnyk. Vinnycja: VNAU. 300 p. Available at: <https://socrates.vsau.org/b04213/html/cards/getfile.php/21684.pdf> (accessed: 27 October 2025).
6. Krupka Ja. D., Poghrishhuk B. V., Kopytko M. I. (2019). Finansy pidpryjemstv [Enterprise finance]: pidruchnyk. Kyjiv: Alerta, 386 p.
7. Rjabykh S. V. (2022) Diaghnostyka finansovoji stijkosti pidpryjemstv v umovakh transformacijnykh zmin ekonomiky [Diagnostics of the financial stability of enterprises in the context of transformational changes in the economy]. *Ekonomichnyj chasopys Volyns'kogho nacional'nogho universytetu imeni Lesi Ukrajinky* [Economic Journal of the Lesya Ukrainka Volyn National University], no. 1 (29), pp. 136–143. Available at: <https://e.ej.vnu.edu.ua/index.php/ej/article/view/1054> (accessed: 27 October 2025).
8. Synjkevyeh N. I. (2025). Finansovyj analiz. Opornyj konspekt lekcij dlja zdobuvachiv pershogho (bakalavrs'kogho) rivnja za osvithno-profesijnou prohramoju "Didzhital-oblik i konsaltingh" specialnosti 071 "Oblik i opodatkuvannja" usikh form navchannja [Financial analysis. Reference synopsis of lectures for first (bachelor) level applicants under the educational and professional program "Digital accounting and consulting" specialty 071 "Accounting and taxation" of all forms of education]: TNTU, 76 p.